

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Historical

تاریخی

پیکان بنوال
۲۳ اکتوبر ۲۰۱۵

به پیشواز پنجاهمین سالروز تأسیس "سازمان جوانان مترقی"

درست نیم قرن قبل، در عقرب سال ۱۳۴۴؛ سازمان جوانان مترقی تأسیس گردید و صفحه جدیدی در تاریخ مبارزات کشور ما گشوده شد. "مارکسیزم لینینیزم- اندیشه های مائوتسه دون" معرفی گردید. دست آورد بزرگی بود که تاحالا تأثیر آن مشهود و مبارزات رهروان آن ادامه دارد. دشمن بزرگ و آشتی ناپذیر امپریالیزم، رویزیونیزم و اعتقادات ناسالم اخوانیزم بوده است هیچ شگاف و درزی برای کنار آمدن با آنها ندارد، روی همین ملحوظ تمام مرتجعین، از اخوان تا رویزیونیستها، از فئودالها تا سرمایه داران و دلالها بار بار با هم کنار آمده اند تا این جنبش انقلابی را خفه سازند؛ نه موفق شده اند و نه آینده از آنها خواهد شد.

سال ۱۳۴۴ محافلی که پیرو اندیشه های مائوتسه دون بودند و فعالیت محفلی داشتند باهم یکجا شدند و "س. ج. م." را بنیاد نهادند، زنده یاد اکرم "یاری" و داکتر هادی "محمودی" دو شخصی هستند که همه نوشته ها و یادداشت‌هایی که در انترنیت موجود است، آنها را بنیان گذاران سازمان جوانان مترقی معرفی کرده اند، بعداً محافل دیگری به آنها پیوستند که از زنده یاد داکتر "فیض"، زنده یاد "رستاخیز" و "باختری" نام برده اند. من قبلاً در نوشته هایم گفته ام و باز تکرار می کنم، تا نسل اول جنبش چپ زنده اند، احساس مسؤلیت کنند و برای دور کردن ابهامات نسل موجود و نسل های آینده، تاریخ جنبش چپ را بنویسند تا بر همه روشن گردد و واضح شود که چگونه و تحت چه شرائطی "س ج م" به میان آمد، برنامه آن مشخصاً چه بود، فعالیت های آنزمان سازمان را با جزئیات آن توضیح دهند تا همه در روشنی قرار گیرند، و نویسنده یا نویسندگان دین خود را انجام داده باشند.

در سال ۱۳۴۷ جریده "شعله جاوید" به نشر رسید، ترکیب رهبری آن را محافلی تشکیل می داد که اقدام به نشر آن کردند، بعداً که اختلافات به میان آمد روشن گردید که زنده یاد "یاری" و "هادی محمودی" متعلق به "س ج م" بودند در حالی که عده ای از رهبران "شعله جاوید" از وجود سازمان اطلاعی نه داشته اند.

نخستین شماره "شعله جاوید" به تاریخ ۱۴ حمل ۱۳۴۷ به نشر رسید، واقعاً شعله ای بود گدازنده و روشنگر. دشمنان خلق و کجروان راه نجات خلق به تکاپو افتادند که با "شعله جاوید" و رهروان آن چه کاری کنند، چطور آن را خفه و خاموش کنند، همه دشمنان در یک صف در مقابل "شعله نی" ها قرار گرفتند، که تا امروز ادامه دارد، و روشنگر بود که

به صد ها هزار از روشنفکران، زحمت کشان، مأمورین پائین رتبه ، جوالیها، دکانداران خرده پا و گارگران را به سوی خود جلب کرد، و اندیشه های دوران ساز مائوتسه دون را معرفی کرد.

در نخستین شماره "شعله جاوید" ، زنده یاد داکتر "رحیم محمودی" که صاحب امتیاز و مدیر مسئول جریده بود، مرام نشراتی "شعله جاوید" را به دست نشر سپرد، مشخصاً در ساحه سیاست، اقتصاد، وحدت ملی و مسأله پښتونستان با وضاحت اهداف نشراتی را توضیح داد. در همین شماره مقاله ای از انجنیر "محمد عثمان" ، زیر عنوان "تحلیلی از وضع کنونی مناسبات طبقاتی جامعه ما " به نشر رسید که در آن به صراحت، اما به صورت کلی ، دوستان و دشمنان خلق در بند کشیده افغانستان به نمایش گذاشته شد که اقدام وتلاش بی ماندی در تاریخ سیاسی کشور به حساب می آید. مقالاتی که به نشر رسیده حاوی مطالب روشنگرانه است ، در باره امپریالیزم ، سوسیال امپریالیزم، روبریونیزم، افشای خط انحرافی باند "خلق" و دسته اوباشان "پرچمی" ؛ مبنی بر تبلیغ مبارزات پارلمانی و به دست آوردن قدرت به صورت مسالمت آمیز، توضیح و افشای راه رشد غیر سرمایه داری "سکتور دولتی"، مسأله پښتونستان ، سردرگمی جوانان و روشنفکران ، تحلیل اوضاع کشور، انعکاس نارضایتی گارگران ، وضع اسفبار دهقانان مضمون اصلی و اساسی جریده "شعله جاوید" بود.

دولت به زودی در صدد شد تا این نشریه انقلابی را از نشر باز دارد و جنبش را خفه سازد. بعد از یازده شماره نشریه را مصادره کرد ، "۲۳ جوزا ۱۳۴۷" آخرین شماره "شعله جاوید" به نشر رسید، به تعقیب آن رهبران شعله را زندانی کردند، به این ترتیب دولت ضربه عمیقی بر پیکر جنبش وارد کرد، اما نتوانست آن را خفه سازد، جنبش در بین توده ها راه یافته بود و جایش را باز کرده بود. متأسفانه جنبش چپ بعداً دچار انشعابات متعددی گردید ، نخستین انشعاب سال ۱۳۴۹ صورت گرفت سپس در سال ۱۳۵۱ بخش دیگری از پیکر آن جدا گردید. با وجود انشعابات متعدد و نفوذ عناصر خائن جوهر اصلی جنبش پای بر جا ماند.

سال ۱۳۵۷ بعد از کودتای سیاه و ننگین باند "خلق" تحت رهبری تزاران نو در شوروی امروز، مردم از وضع ناراض بودند و شورشهای مردمی در همه جا علیه حاکمیت روسها و مزدورانش آغاز گردید ، جنبش چپ با تمام نیرو و در قیام آزادیبخش شرکت فعال و محسوسی داشته، مزدوران روس و حلقه به گوشان امپریالیزم با هم تا توانستند در زندانها و در جبهات انقلابیون را کشتند، اما هیچ گاه موفق نه شدند که چپ انقلابی را نا بود کنند.

خاطره شهداء و جانباختگان جنبش چپ گرامی باد !

درو بر بنیان گذاران جنبش انقلابی افغانستان !

مرگ بر دشمنان مردم افغانستان !

نهایتاً سالروز تأسیس " س. ج. م. " را به رهروان مارکسیزم – لیننیزم- مائوتسه دون اندیشه تهنیت می گویم.